ŽENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

J. W. GOETHE:

PŘÍRODA A UMĚNÍ.

Příroda, umění, dva soci v boji
a dřív než myslíš, oba smíření,
jsem stejně váben jejich hloubkou dvojí.
Však záleží na pevné vůli tvojí,
když v odměřených hodin umění,
příroda zas tě táhne k svému zdroji.
Tak zosnován je každý úkol tvůrčí!
Nadarmo nespoutanci prokletí
se budou k čistým, svatým výším drátit!
Soustřeď se, kdo velký cíl si určí!
Jen v přísných mezích mistra vidět
a jen tvůj vlastní zákon volnost dá ti!

Přeložil Fr. Zavřel.

DOBROČINNOST

jest velice vznešený úkol! Kdo si osvojí tu krásnou vlastnost činiti dobro, pomáhati tam, kde třeba, ulevovati trpícím a těšiti je, ten člověk skutečně zaslouží si uznání všech lidí za tak čisté humanní práci.

Jednou z takových nezištných dobrodinek jest naše milá Tetička — vždy ochotna pomáhati tam, kde třeba, nečeká nikdy na odměnu jakoukoliv, ale jen vždy přiloží ruku k dílu. Včera přišla do našeho závodu a přivedla s sebou pí. Fr. Pišnou z Crete, Nebr., matku malého Ludvíčka, o němž jsme přinesli minule zprávu, že se tak dalece pozdravil z choroby, že může již opustiti nemocnici a pro kterého si také matička přijela. Po celou dobu jeho pobytu v zdejší nemocnici jej naše Tetička ošetřovala, byla mu druhou matkou, a za její pomoci si jej také vlastní jeho matička domů odvezla. Malému synáčkovi přejeme úplného uzdravení, a Tetičce patří naše poklona, neb jest vskutku pravou dobrodinkou. — Zároveň gratulujeme k úspěšné maturitě její jediného mladého syna Jana, v Creightonově lékárnické škole. A mladému p. Vítámvásovi přejeme všestranný úspěch na dráze započaté. Dovídáme se, že byl jedním z prvních žáků, a že zkoušky odbyl v krátké době a s úspěchem. Mladý pán jest též dobrým zpěvákem a náleží již delší dobu ku zpěváckému klubu, zvanému "Creighton Glee Club". Naší Tetičce přejeme radost z tak zdárného syna!

Pořadatelka.

Naši páni "bečláci" zajisté si asi nevzpomněli na přestupný rok, že nás také přišli navštívit do "Ženské Hlídky". Vzdor tomu, že je přestupný rok, jaksi neohrabaně si počínají, a špatně asi platí za "kupidové střely", že tyto posud žádné to něžné stvoření neporanily. Dovolíme si tudíž pány "bečláky" upozorniti, když jdou na lov srdcí, že bez bůžka lásky to nejde, a kdo za služby jeho špatně odměňuje, s nezdarem se setkává. Teď, prosím, bude se muset to silnější pohlaví podvoliti našemu starému pořekadlu: "Sedávej, panenko" atd., které však letos bude zníti: "Sedávej, synáčku, v koutě, jsi-li hodný, najdou tě!"

Pořadatelka.

* * *

BOŽENA NĚMCOVÁ.

M. Nečesaná z Brna.

21. ledna slavili jsme padesátileté výročí úmrtí slavné naší spisovatelky Boženy Němcové. Nebylo snad u nás českého uvědomělého spolku (u nás je totiž také velká část spolků neuvědomělých), českého města, české vesnice, kde by si u vděčné vzpomínce nebyli připomenuli Boženy Němcové. Konány všude přednášky, recitovány její básně, čteny úryvky jejích výtečných povídek, vypravovány její rozkošné národní pohádky, pěny písně na oslavu té, kterou před 50ti léty národ nechal zemříti — hladem.

Srdce se svírá bolestí, že ta žena, plná vznešených ideálů, plná nadšení pro vše dobré a krásné, jejíž srdce vřelo láskou k českému lidu, uhnétenému krutou vládou absolutickou, byla pronásledována úřady, utýraná bídou, nouzí a starostmi o děti a přece pracovala až do úmoru času nočního, aby ten lid český, tak mocně k srdci jí přirostlý, spisy svými poučila, povznesla a posílila.

Její myšlénky byly vznešené a vniknou letos hlouběji do srdcí našich, neboť vypravuje se o Němcové na všech stranách tolik zajímavého, spisy její se tolik velebí, že čtenáři a posluchači uchváceni jsou touhou seznatí spisy její, z nichž zajisté mnohé zrnko padne hlouběji do srdce a vydá brzy užitek.

Dojemná byla oslava na památku Boženy Němcové, kterou pořádala "Ženská Útulna" v Brně, jejíž členem výboru po mnoho let jest dcera vznešené spisovatelky — učitelka Bohdana Němcová z Jičína. Každého roku zavítá tato sedmdesátiletá, velice vzdělaná dáma do Útulny neb její některé kolonie, aby sama potěšila se mezi siroty a také ona jich potěšila. I vnučka Boženy Němcové často do Útulny zavítá a láskou svou siroty zahrnuje.

V Cirkvenici u Rjeky, u Adriatického moře, jak jsem vám již ve svém dopise sdělila, zřídila ředitelka Útulny, Marie Stejskalová, dětskou kolonii pro churavé siroty. Tato kolonie nese na památku naší národní trpitelky jméno "Božena Němcová", a tak až na břehu Adrie v krásné mramorové desce na útulném domku v české a chorvátské řeči čteme věnování: "Dětská kolonie, založená k uctění památky vzácné ženy české Boženy Němcové."

Božena Němcová trpce nesla, že pro svou chudobu nemůže dopřáti svým vroucně milovaným dětem a velice často churavějícím pobytu v některých láznich. Letos stařičká dcera její Bohdana o prázdninách chce si zajeti do kolonie cirkvenické, kdež mnoho sirotků churavících nabylo delším pobytem na břehu mořském zdraví, což by byla tak ráda i Božena Němcová své malé Dorotce, jak dceru svou jmenovala, dopřála, když tato churavěla; kéž tedy aspoň nyní pode jménem jejím českým chudým sirotám toho dobrodiní hojně se dostává. Založením této kolonie dětské ředitelka Marie Stejskalová nejkrásnějším způsobem památku její uctila.

Však také dne 21. ledna v Útulně na Němcovou nezapomněli. V přítomnosti četného obecenstva přednesli sirotci stručný životopis Němcové a některé úryvky z její spisů. Velice zdařilé bylo provedení živých obrazů dětmi, znázorňující některé výjevy z Babičky, Chýže pod horami, V zámku a podzámčí, Pohorské vesnice a z Pohádek. Smuteční píseň "Za Boženou Němcovou" vyslechnuta byla se slzami v očích. Bylo to dojemné. Recitovány pak ještě pohádky o Zlatovlásce a Smolíčkovi. Na konec provedena byla ještě báchorka Černokněžník.

Obdivovati jsme se musili, jak děti vše krásně a přesně provedly a také s jakou oduševnělostí. — Při této slavnosti sebráno bylo na fond Boženy Němcové pro dětské kolonie 50 Korun.

Také organisace pokrokových žen v Brně uspořádala velmi zdařilou oslavu Němcové, spojenou s přednáškou vzácné spisovatelky Marie Gebauerové z Prahy, jejíž řeči bylo posluchačstvo nemálo dotčeno. Následovaly pak některé recitace a pohádka O dvanácti měsíčkách.

I Vesna pořádala slavnost. V řeči ředitele Elgarta slyšeli jsme o Němcové tolik krásného, že vzbudil v nás snažení kráčeti v šlépějích této naší první ideálněsociální spisovatelky. — Překrásné byly světelné obrazy z Babičky a také improvisace na klavír p. Charváta k těmto obrazům přiléhající uvedla posluchačstvo v nadšení.

Dojemná byla slavnost na oslavu Boženy Němcové v Přerově, kdež přítomna byla Bohdana Němcová, kteráž svým těšila se vzácné pozornosti, podobně jako učitelka Marie Němcová, vnučka Boženy Němcové, při oslavě v Praze, konané spolkem pro zájmy mateřských škol.

Na hřbitově vyšehradském na hrob Němcové položeny skvostné věnce. Spisovatelka Popelka Bilianová procítěnou řečí povzbudila četně shromážděné ženy k následování vznešené vlastenky. Předmětem pozornosti byl hrobník Čermák, který před 50ti léty byl účasten pohřbu Němcové.

A tak na všech stranách naší vlasti všude vzpomínají si na vzácnou ženu, kterou nám vychovala prostá horská babička, jejíž srdce však bylo zlato a toto zlato přenesla i do srdce své milé vnučky a bude snad vhodné, když s milými čtenářkami "Ženské Hlídky" projdeme tou životní poutí osvícené Češky.

(Pokračování.)

14letá Rosie Lipovský, Ridgerwood, No. Dak. — Ctěná ředitelko a milé čtenářky! Moji rodiče odbírají "Pokrok" po dlouhou již dobu a velice se jim zamlouvá, a mně též a zvláště, když je nám, dětem, čten. Toto je můj prvý dopis a bude-li uveřejněn, budu zase psát. My bydlíme na veliké farmě 10 mil jižně od města. Mně se na farmě líbí mnohem lépe než ve městě. Je mně 14 roků a navštěvuji školu v Ridgerwood. Ráda do školy chodím, jsem v 9. třídě a moji učitelové jsou Mr. Best, Mr. Slawson a Miss McCanly. Běru tři zástoje. Právě jsme odbyli státní zkoušky, z nichž jsem měla velký strach, ale ještě to dobře dopadlo. Já vždy slyšela, že jest to dobrým znamením a štěstím, sebrati špendlík, když jej vidíme, a já tak vždy činím. Náš professor se jmenuje John Thornton a já jej mám ráda co učitele. Často se mi stýská po domově a nemohu se dočkati pátku, kdy mohu jíti domů a kde ostanu až do neděle odpoledne, kdy jedu zase zpět do města. Vždycky jsem si myslela, jak krásné by to bylo, bydleti někde mimo domov, bych nemusela pracovati, a jak bych se měla dobře. Ale teď bych raději byla doma a pracovala. Jest to zvláštní, že v loni jsem byla obdařena velkým množstvím valentinů, kdežto letos jsem jich dostala jen málo. To jest následek špatné úrody. Taktéž, když žádám nové šaty od matky, ona říká: "Ano, ano, milá deceruško, musíš si pomyslit, že jsme měli špatnou úrodu, a musíš počkati, až prodáme nějaké vejce, pak můžeš teprve míti nové šaty." Ale dle všeho ještě žádné neprodala, poněvadž šaty jsem dosud nedostala. Doufám, že můj dopis bude uveřejněn, neb velice ráda poslouchám, když matka čte dopisy v "Pokroku".

S radostí uveřejňujeme Váš dopis, milá slečinko, a těší nás velice, když náš český dorost se zajímá o svůj jazyk mateřský. Všechna čest rodičům, kteří své dítky vychovávají v tomto směru. Těšilo by nás, kdyby více takových mladých přispívatelek se nám přihlásilo, a zavedly si dopisnici v listech našich, jak v "Pokroku" tak i ve "Venkově". Byla by to věru velmi ušlechtilá a zároveň prospěšná zábava pro česko-americký dorost. Bude se těšiti na další příspěvky

Pořadatelka.

Terezie Kavan, Genoa, Colo. — Ctěná redakce! Musím s vámi sdělit, jak jsem byla překvapena, když jsem shlédla "Ženskou Hlídku" a v ní též dopis z Colorado — ode mne. Nemyslila jsem, že těch několik řádek přijde také do "Ž. H." mezi tolik dopisů paní, které umí tak hezky dopisovat, že vždy, když přijde "Pokrok", nejdu spat, až všechno přečtu. A naše Mary, moje deera, také jen hledá nejprve "Ž. H." Čte ráda ty dopisy, ale vždycky kouká, není-li tam dopis od Tety Vítámvásové z Omahy aneb paní F. Otoupalíkové z David City, Nebr. A když tam nejsou, říká: "Co asi dělají, že nejsou v "Ženské Hlídce"?" Nicméně čteme rády všechny dopisy a jsou nám milé již proto, že se v "Ž. H." seznámíme, třebas bychom se neznaly osobně. Já však, milé paní, když dopisy Vaše čtu, myslím si, že Vás znám všechny. Jak jest mi to milé, když si jedna druhé postěžuje a již si myslí, že jest jí snáze. Sama jsem už kolikráte myslela, že též několik řádek napíšu, ale vždy jsem se obávala, že bych dopis dlouho zkazila, a tak to vždy odkládám — až na pozdější dobu. Když ale píšete "podruhé více", tož jsem se dala do psaní a napíšu vám toho hodně, abyste měli více práce. Co nebude dobře, musíte opravit, neb jsem už zapomněla psát. K starosti člověk všechno zapomene — já nerada píšu. (Nesouhlasíme s Vámi, ctěná paní, pravíte-li, že Jste již zapomněla psát — dopis Váš svědčí o jiném. Ale jsme nakloněni spíše věřiti — "že nerada píšete". — Pozn. red.) Počasí nyní máme pěkné; střídát se to, jeden den je hezky a druhý zase trochu zima. Od Nového roku je stále tepleji, za to však ten starý rok byl povedený. Než už je pryč a proto raději na něj nevzpomínat a myslet si, že tento nový nám vše vynahradí. Alespoň zde se lidé těší velice na tento přestupný rok, že bude úrodný, ježto bylo dost sněhu. Loni nám ublížily moc kroupy. Obilí bylo pěkné, avšak přišly kroupy a rozbily je tak, že nezůstala jen sláma. Kornа byla už hezky vysoká, ale nebylo ji vidět, jak byla v zemi zatlučena. Ty uškodily zde všemu, tak že bylo všeho málo, ale pastvy pro dobytek jest pořád dost, i v zimě se pase. Ta tráva je jako seno. Tady seno málo dělají, a tak pasou dobytek i koně po celou zimu. Zde každý farmář má hodně dobytka i koní a někteří mají též hodně ovcí, protože jest tu ještě hodně pozemku, který není obehnán plotem. Ale okres, v němž my zůstáváme, jest již hodně osazen, tak že by tu asi nikdo už homestead nedostal, leda by ho vykoupil. Ale v tom našem Colorado máme zdrávo. V létě snad všude bylo horko k nevydržení, ale tady nebylo to zlé. Ve dne to tu šlo a v noci se musí každý přikrýti hezky teplou pokrývkou, jak jest chladno. A jak se to pěkně spí, vždyť ani mšice neštípají, protože je tady málo kde stromoví. Ale to kvítí na prériích jest tak krásné, že jest radost na ně se podívat a pěkně voní, jako v zahrádce. A což ty bodláky! Jak krásný mají květ! Ale také pořádně píchají, brání se, že je nelze utrhnout, neb mají pícháče jako jehly. Zde nemůže člověk chodit po prériích bos, ježto ony bodliny jsou tak zlé, že propíchnou i botky. — No, to už máte na ponejprv dost, podruhé napíši vám toho více. Musím ponechati místo v naší "Ženské Hlídce" i pro jiné, abychom měly co číst. Však se na to vždy tolik těšíme. Srdečný pozdrav všem čtenářům a čtenářkám tohoto listu. Též pozdravuji pořadatelku "Ž. H.", paní Burešovou a tu Tetu Vítámvásovou. Paní Burešová, už se známe z Omahy, ale až někdy přijedu do Omahy, tak Vás navštívím a také Tetu Vítámvásovou vynajdu a pak si, budeme-li živi, všechno povíme.

Vážená přítelkyně, bude nás velice těšiti Vaše návštěva. Jen ať to jest hodně brzy, dříve než se některá z nás odebéře tam, odkud není návratu. Srdečně Vás zdraví

Pořadatelka.

Marie Novotná, Jordan, S. D. — Prosím, paní pořadatelko, abyste uveřejnila můj dopis v "Ženské Hlídce". Doufám, ctěné dámy, že mne přijmete do svého útulného pokojíčku. Můj bratr Václav Francouz odebírá "Pokrok" a tu mi bylo potěšením přečísti si několikráte dopisy ctěných dam v "Ž. H." a doznávám, že se mi velice zamlouvají. Velice ráda čtu recepty na to kuchařské umění, neb my ženy nejsme nikdy dost učeny. Já vždycky slýchám, že ženy pocházejí z Evina pokolení a že mají mlsné jazýčky. Ale já myslím, že ti naši Adamové také se oblizují, když mají něco dobrého na zub. — Abych však nepřišla s prázdnou, zasílám předplatné na "Pokrok" a jako premii zašlete mi laskavě hudebniny pro moje dvě děvčata. Toto jest můj prvý dopis a slibuji vám, že podruhé napíšu toho více o zdejší krajině. Srdečný pozdrav všem!

Antonie Matějka, Pleasant Hill, Nebr. — Ctěná redakce a vážená pořadatelko "Ženské Hlídky"! Spěchám, abych si zas předplatila na "Pokrok". Posílám vám poštovní poukázku na obnos $1.80, $1.50 na "Pokrok" a 30c na kalendář Amerikán. A Vám, milá pořadatelko, zasílám 50c, aby přibylo pro ony sirotky v "Útulně", neb vím, co jest nouze. I mně zůstalo šest sirotků. Otec jim zemřel na zápal plic, nebylo mu pomoci. Sirotky své jsem milovala nad všechno stříbro i zlato a stále jsem se obávala, aby některý z nich nepřišel k těžkému úrazu. Šest dítek mi zůstalo a s těmi jsem hospodařila a dluhy uplácela. Na štědrý den minuly čtyři roky, co mi vyrván byl jeden syn nelítostnou smrtí. Jak bolno jest matce ztratiti dobré dítě, třebas toto bylo již zaopatřené! Ctěná paní Burešová a všichni čtenáři přijmětež srdečný pozdrav.

Rosalie Vrba, Greenwood, S. D. — Milé družky! Musím se na chvíli podívat do milé mi "Ženské Hlídky". Nejprve jest mi poděkovati paní pořadatelce za blahopřání. Také já Vám, paní Burešová, přeji vše to nejlepší. Nuže, milé družky, jak jste se měly o svátcích? Já jsem se vypůjčila od pana švakra zásobu pěkného čtení a tak jsem strávila celé svátky samou jen četbou, neboť jiné zábavy tu nemám. Ale již se těším, až se přestěhujeme, že si přece někdy vyjedu mezi Čechy, neb budeme mít jen asi tři míle k rodině pana Bureše a tak Vás, paní Burešová, často navštívím. Též i Ty, paní Cardová, se těš, že přijdu k Vám každou neděli. Co pak jsou tři míle, to já dolétnu jako pták! Co pak dělají ti wagnerští dopisovatelé? Vždyť přece ve městě jest pořád něco nového. Tak nám zase brzy něco sdělte. Již jsem několikráte vybídla pana jednatele, aby častěji psal, ale on mi vždy řekl, že není ničeho k sdělení. A což pan J. J. Vrba, že též nic nepíše? — Myslím, že má dost času sbírat novinky. Až se přestěhujeme, oznámím vám novou naši adresu. Zatím na shledanou!

Emilie Jonášová, Ithaca, N. Y. Ctěná paní Burešová! Velice mě těšilo, že Jste si na mne též vzpomněla. Děkuji Vám za blahopřání k Novému roku — i já Vám přeji vše dobré. Myslím, že musíte mít mnoho trpělivosti. "Pokrok" přišel právě dnes (v pondělí, 12. února) a čtu Vaše pojednání "o důvěře". Ano, jest to pravda. Často důvěřujeme člověku některému přílišně, což nevděčník ten hledí využit ve svůj prospěch, kdežto naopak zase člověk vděčný váží si důvěry v něho kladené a za nic na světě důvěru tuto nezklame. Někomu nezáleží na tom, co to pak stojí člověka toho, jenž v něho kladl důvěru a vše věřil, vše obětoval a teprve pak poznal, že se bolestně zklamal. Zklamání je v srdci bolest tak mučivá, že se to nedá ani perem vypsat, to se dá pochopit pouze ze zkušenosti. A myslím, že i paní Burešová této zkušenosti již mnohá byla, neb často v její článcích vycítiji jakési bolestné zklamání, jež já dovedu též pochopiti. — A pěkně vítám, milá švakrová z Redfield, So. Dak.! — Vidíš, já Tě měla v podezření, že to byl Tvůj dopis před nějakým časem. Jen přijď hodně často! — Což pak je Vám tam teplo, že se o zimě ani nezmiňuješ? My tady už hnedle zmrzli. V polou lednu bylo 13 stupňů pod nulou a v Nebrasce v ten den bylo prý dokonce 25 pod nulou. Bože, jak to musí mrznout! Teď, 10. února, zase teploměr klesl na 9 stupňů pod nulou. Víte, já jsem takový zmrzloun. Když je 25 nad nulou, tak fňukám, že je zima, že nikam nepůjdu a taky nejdu. Ale onehdy, když bylo 9 stupňů pod nulou, běhala jsem celý den k sousedovi telefonovat. Bylo hezky sněhu a na tom slušný škraloup, inu, pěkná klouzačka. Já se několikráte pořádně smekla, ale hned jsem zase vyskočila. Což aby mne tak někdo viděl? Ihned se rozhlížím, nikde nikoho není vidět, ale jak jsem se ohlédla, zase už jsem ležela. Nu, pěkně děkuji. Kdyby mně tak viděl můj starý, jistě by mi ještě zahrál. Pak už jsem se nedívala nikam, vyřídila jsem jedno poslání, pokřápla si asi tak dvě hodiny se sousedkou a jdu domů. Oběd byl právě hotov — naše holky se totiž předstihují v kuchaření. Po obědě můj starý zase povídá: "Nic platno, stará, musíš zas telefonovat!" Teď už jsem ale dala pozor, abych zase nedělala poklony pořád jen na prázdno. Jenže po odbytí povinnosti zase jsme si pokřáply a tak ve tři hodiny odpoledne byla jsem šťastně doma. A to všechno bylo jen proto, že v noci byl vítr a zavál koleje na naší dráze, následkem čehož nemohly káry po celý den jezdit až teprve večer. A já večer, jak už jsem byla rozmašírovaná, vybídla jsem muže a jeli jsme navštívit rodinu Horkých, než s politováním našli jsme pana Horkého velmi nemocného. Dnes ráno jsem se dověděla, že mu je již lépe. Přeje mu každý ze srdce, aby byl brzo zase úplně zdráv, neboť jest málo tak milých a společenských starších pánů jako je on. — Dne 2. ledna se sem přestěhoval pan Ed. Votapka s rodinou z Oberlin, Kans. O, my zde rosteme sice pomalu, ale jistě. V Newfield mají často pěkné zábavy, jen že jest to pro nás moc vzdálené. Poslední měli dne 10. února. V Cayuta prý budou míti o jeden smíšený obchod více, kteréžto prý také bude v českých rukou. Přejeme vám tam mnoho zdaru! U Emila Jonáše v Cayuta mají letos mnoho ztrát, nevím ani kolik krav už ztratili, a též jim pošel jeřen kůň. Před dvěma léty také přišli o koně. Tak snad každý začátečník ztratí vždy několik koní, než se něčeho dohospodaří. I my jsme měli takové "štěstí", když jsme začali pro sebe hospodařit. S pozdravem všem!

František Otoupalík, David City, Nebr. — Ctěná redakce a milé čtenářky! Zima se mnou třese a hlavu mám — nemohu vám to ani vypovědět. A víte, co je toho příčinou? Nuže, když paní Josefina Tumová, učinila ve svém dopise zmínku o mně a pak o těch zubech, tu právě jsem četla její dopis. Tak vám, drahé, povím příčinu své nemoci. Dnes ráno jsem se konečně rozhodla, že si půjdu dát ty zuby — vytrhat. Po snídani se tedy obleču a jdu. — Ale, panečku, to vám byla zkouška, ani se neptejte. Kdybyste jen viděly má rozedraná ústa! Dvanáct — to je již něco, ne? A zub pod levým okem ne a ne vytáhnout. Pětkrát se zubnímu lékaři ulomil, načež doktor pravil, že to nejde, že ho tam musí nechat. Celá ústa mám rozedraná, popálená a střapce mi v ústech visí. Vše je oteklé, i obličej, v hlavě mi to škube, v hlavě mám horkost a po těle mne mrazí. Tak jsem se vám představila, jak dnes vyhlížím. Ráno jsem nesnídala a po celý den jsem neměla v ústech. Objednávky léků, asi třicet, mám zde od večera a syn ráno zase nějaké přinesl a v poledne opět — a mě jímá závrať. Proto, drazí, dostanete-li léky o den neb dva dny později, nehoršete se na mne, však můžete být jisti, že vám to vynahradím, neb vím, co je zle. Dnes je mi taky zle a to moc zle. Když paní Tumová začala již o těch zubech, proto jsem se vám o tom i já zmínila. — Dnes po dvouhodinovém vlaku ubíral se pan Fiala se svou manželkou do Omahy na radu k některému lékaři, neb jest paní Fialová již dlouho nemocna. Museli na vlak čekat a tak zavítali k nám na oběd. Chvíli jsem si s nimi pohovořila, ale mnoho toho nebylo, neb jsem nemohla ústa otevřít. A vy v redakci to snad ani nepřečtete, neb se mi ruka moc chvěje. S pozdravem na veselejší shledanou!

Sestry Hájkovy,
dovedné
švadleny
v čís. 1730 již. 12. ul.,
v **OMAZE,**
nabízí své služby českým pasím a dívkám a ručí za úplné uspokojení. Ceny mírné. Lítáte

Dr. Břetislav Diensfbier
český zubní lékař
pokoj č. 715-716 v budově City National Banky, 16. a Harney ul.
Veškerou zubolékařskou práci koná nejmoderněji a zaručuje se za úplné a trvalé výsledky. Telefon Douglas 1186.
Úřaduje od 8 h. dop. do 5 h. odp.
Večer dle ujednání. 8017

Z Čech líbezná **báchorka** thé proti souchotím poštou $1.10.
Dra. Roxy živcí. balsám 75c.
Barvy, oleje, obj, sklo, štětce, atd.
České pohlednice.
Přesná příprava receptů českých i amerických.
Česká pošta. 16. a William ul.